

Juke Joints (the) - "Let It Roll": Full-cd – NL

Een passender titel voor deze, inmiddels al weer tiende, cd was nauwelijks denkbaar. Want dat het "roll't" en ook nog flink "rock't" moge duidelijk zijn. Zo'n tweeëntwintig jaar zijn de heren van de **Juke Joints** al van de partij.

Overall in Europa hebben zij al op een podium gestaan, maar ook in Amerika hebben zij hun sporen achtergelaten.

Namen nummers op in de legendarische Sun studio's en haalden de mondharmonicavirtuoos Willie Foster naar Europa voor een tour...speelden In Memphis in de BB King's Blues Club en traden als eerste Europese band op tijdens het Delta Blues Festival in Greenville.... togen naar Ierland om aldaar nummers op de cd te zetten en verbaasden de Ieren met hun vertolkingen van het werk van Rory Gallagher. Voorman Peter Kempe, met zijn onafscheidelijke Bud-petje, schrijft het meeste eigen werk, zit achter en slaat op de drumkit en speelt mandoline in 'Going To My Hometown'. "Boogie Mike" Staat weet iedere keer weer een fantastisch geluid uit zijn gitaar te halen, "Sonny Boy" van de Broek doet zijn naam eer aan en bespeeld zeer bevlogen de harmonica en de accordeon. Peter van Merode is het broodnodige ritme op zijn basgitaar. Never a dull moment met the Juke Joints, ook niet met deze nieuwste cd, waarop een paar bijzondere gasten hun medewerking verlenen. Marcel Scherpenzeel, de befaamde slide-gitarist, Han van Dam op piano, David Snel op drums en waarschijnlijk de beste blueszangeres van Nederland, Tineke Schoenmaker. Ook op dit schijfje worden alle paden van de blues bewandeld, van Chicago stijlen tot Zydeco invloeden en van bluesrock naar ballads. Van grote klasse is de zeer aparte uitvoering van 'Going To My Home Town' (Rory Gallagher). De tekst van dit nummer is door Hans de Vos uit Kwadendamme vertaald in onversneden Zeeuws en dan heet dat ineens: 'K Gae Wee Naer Uus Toe'. Conclusie: wederom een prachtige cd van deze hardwerkende band. Gewoon aanschaffen en links boven in je cd kast zetten, kun je hem blindelings vinden.

Recensent - Arie 'Elmo' Rombout: a.rom@planet.nl

Info: Let It Roll / Black Cat / CD 1060

Website: www.thejukejoints.com / **E-mail:** sonnyboy@zeelandnet.nl

TOP

Hurricane Bob - "Live": Demo-cd – NL

Op hun website profileren zanger/gitarist Ben Blue, bassist Ocki Klootwijk en drummer Arend Niks zichzelf als een powertrio. En dat is niets teveel gezegd! Typisch aan het power-genre is dat het stemgeluid nogal zwaar kan overkomen. Ook bij Ben Blue alias **Hurricane Bob** is het niet anders. Voor de luisteraar is het volgende van toepassing: je houdt er van of niet. Qua songs mag je je verwachten aan een hele reeks bewerkte standards waaronder CCR's 'Suzie Q' en Jimi Hendrix' 'Hey Joe'. Voor deze twee tracks geldt dat Bob en co redelijk dicht bij het origineel blijven. Andere covers krijgen dan weer een geheel nieuw jasje aangemeten. Ik denk dan bijvoorbeeld aan 'Stormy Monday' (zeg maar een héél aparte versie) en Folsom Prison Blues van Johnny Cash. Eigenlijk zitten de meeste van hun herwerkte versies op muzikaal vlak best goed. Maar een rockversie van de Beatles-song 'Come Together', daar heb ik toch wat problemen mee. Het is duidelijk dat de band heel veel improviseert en op alle songs een heel eigen stempel drukt. Deze jongens onder de noemer 'blues' plaatsen zou ze dus oneer aandoen. Ze hebben zo veel meer te bieden. Voer dus voor de liefhebbers van bluesrock en aanverwanten. Met welgeteld dertien live songs (opgenomen in Paddy Murphy's Irish Pub) zou je stellen dat dit een full-cd is. Maar door gebrek aan een deftige hoes annex achterflap en degelijk doosje (eigen beheer weet je wel) catalogeer ik dit dus als een demo-cd.

Recensent: Bobtje

Info: Live / Eigen beheer / Demo-cd

Website: www.hurricanebob.com / **E-mail:** ben@thesongbakery.nl

TOP

Walker T. Ryan - "13": Full-cd – US

Walker T. Ryan is een beer van een vent, ziet eruit als een houthakker die een paar dagen te lang in het bos heeft gezeten en speelt blues, op het ritme voortgestuwde blues. Blues van de bovenste plank... Texas, Delta en Originals, rechttoe rechtaan of slide, fingerpicking of ingetogen slowblues... Met al deze verschillende dingen gaat Ryan aan de slag om, in de geest van zijn grote voorbeelden zoals Lightnin' Hopkins, Son House of Fred McDowell, een conservator van de akoestische blues te zijn. Ook op zijn nieuwste cd, '13', staan (hoe raadt u het...) dertien akoestische, intense en ritmisch best wel complexe songs die op geen enkel moment aan emotie inboeten. Absolute favoriet op dit album is 'Burnin' (Like A Kerouac Coyote)', een up-tempo nummer waarin Ryan op zijn best is en een afsluiter van formaat. Het ene moment doet zijn stem denken aan Dr. John, dan klinkt het weer alsof Björn Berge een stukje komt meespelen. Maar hoe het ook lijkt, altijd is er die ingetogen sfeer, die passie waarmee hij met veel respect zijn muzikale voorgangers eert. De luisteraar zal tijdens het luisteren meer dan eens versteld staan van zijn technisch kunnen en alles wat hij doet, doet hij in de geest van de blues. Uiteraard is dit geen vernieuwende cd die voor veel openbaringen zal zorgen, maar met een prachtversie van Hopkins' 'Katie Mae' of een eigen nummer als 'Hanna & The Mambo Queen' ben ik er zeker van dat menig bluesliefhebber zal vallen voor de verhalende liedjes van Walker T. Ryan.

Recensent: Steven Verhoeven

Info: 13 / Vipertoons Label / VIP0501

Website: www.walkertryan.com / **E-mail:** vipers@teleport.com

TOP

Paul Robbert Band - "DJS Bootleg Session": Full-cd – NL

Had je mij op de man af gevraagd wie **Paul Robbert** is, dan was ik het antwoord schuldig gebleven. Blijkt dat hij vroeger bassist was bij Bad To the Bone, een Nederlandse bluesband waarbij Paul in 1990 is uitgestapt. Nu is hij er terug als zanger/gitarist met aan zijn zijde een schare fijne bluesmuzikanten. DJS Bootleg Session – hun eerste album – is een live registratie van een optreden (juni 2005) op het jazzpodium DJS (Dordrecht, NL). Een heel verrassende opener op deze cd is 'My Little Magician'. Heel mooi opgebouwd, overtuigend gebracht en Paul die met heel veel gevoel zingt. Naar mijn mening is dit een sterk staaltje sing-songwriter materiaal. Een verdere luisterbeurt leert mij dat deze cd dus helemaal geen bluesalbum is in de strikte zin van het woord. Wie echter openstaat voor een cross-over tussen blues, jazz en funk zit wel goed. Typische songs in deze stijl zijn 'Lies' (J.J. Cale) en het zeventien minuten durende 'Hang With Me' (eigen nummer). Als zanger (bijv. in de slowblues 'Dangerous Mood') kan Paul mij niet altijd overtuigen, maar daar tegenover staat dat hij wel degelijk weet hoe om te gaan met gitaar. Verder zijn er nog 'Stoop Down Baby', een funky-bluesy nummer met heel wat swung. Het naar bluesrock neigende 'Troubles In My Mind' en 'Night On The Town', dat me sterk deed denken aan 'Knockin' On Heaven's Door'. Alles samen genomen een fijn album waarin heel wat plaats voor prachtige Hammond-lijnen (Ado Schellekens), geloofwaardig gitaarspel en andere muziekgenres dan alleen maar blues.

Recensent: Bobtje

Info: DJS Bootleg Session / Kruyff Producties / ***

Website: www.paulrobbert.com / **E-mail:** paul@paulrobbert.com

TOP

Sherman Robertson - "Guitar Man - Live": Full-cd – US

In 2003 had ik tijdens het Duitse Gaildorf Bluesfest de eer voor het eerst kennis te maken met de uit Beaux Bridge, Louisiana, afkomstige bluesgigant **Sherman Robertson**. Deze man overdonderde mij compleet. Bijna drie jaar en

verschillende optredens later ben ik er fier op één van zijn trouwe fans te zijn. Sherman had al drie cd's uit, "I'm the Man" ('94), "Here and Now" ('96) en "Going Back Home" ('98). Het was dus lang wachten tot een nieuw album het levenslicht zag, veel te lang als je het mij vraagt. Maar nu is er "Guitar Man – Live", opgenomen tijdens de laatste editie (14 mei 2005) van het Kwadendamme Bluesfestival in Nederland. Op dit album laat hij zich begeleiden door zijn vaste tourband (toch voor Europa) the Bluesmove, afkomstig uit de UK. Je kan zonder meer stellen dat zowel "Jools" Grudgings (keyboard, zang), John Moloney (bas, zang), evenals drummer Mike Hellier echt van wanten weten en heel professioneel zijn ingesteld. Dynamisme, enthousiasme en vooral heel veel hartstocht zijn zaken die je in Sherman's muziek terugvindt. Zijn warme, prachtige soulstem en zijn uitmuntende gitaarspel maken het plaatje volledig. Het begint al met het funky getinte 'Out Of Sight Out Of Mind', dat slechts een voorproefje is van zijn talent als bluesartiest. Want ook hemels mooi zijn twee eigen nummers: het explosieve 'Long Way From Home' waarbij het een volle zeven minuten genieten is en het funky 'Guitar Man' dat zijn capaciteiten als bluesgitarist goed laat uitkomen. Gewoonweg prachtig! Ook herbewerkte versies zoals het elf minuten durende 'Tin Pan Alley' (Curtis Jones) met weeral dat aangrijpend gitaarspel en de pakkende slowblues 'Make It Rain' waarin heel veel soul schuilt, zijn blijvers van formaat. Sherman Robertson (ook wel "the new kid from the old school" genoemd) heeft met zijn nieuwste creatie zonder twijfel een dijk van een cd.

(*) Hierbij mijn dank dat ik de foto's mocht aanleveren!

(*) De cd is ook te koop via: www.pedaal.nl/kwadendamme

Recensent: Bobtje

Info: Guitar Man - Live / Movin Music Records / MM01

Website: www.shermanrobertsonblues.com of www.movinmusic.co.uk

E-mail: mike@movinmusic.co.uk

TOP

Monster Mike Welch - "Cryin' Hey!": Full-cd – US

Ik was dus heel erg benieuwd waar dat 'Monster' precies nu voor staat. Na het bezoeken van de uitstekende site en de prima indruk van de digipack was het tijd om de cd te beluisteren. Deze bevat dertien songs waarvan er elf van eigen hand zijn. Het eerste nummer 'All The Love In the World' is een pure slowblues waarin mij meteen twee dingen opvallen. Allereerst het prachtige gitaargeluid dat met veel gevoel en power gespeeld wordt. Gooi daar nog eens de prima te pruimen stem overheen en ik wist acuut waar 'Monster' voor staat. 'Cryin' Hey!', tevens de titelsong is het tweede nummer op dit album. Dit is een langzame shuffle die door de drummer (Warren Grant) en bassist (Michael 'Mudcat' Ward) heerlijk 'hangend' en met een lekkere drive gespeeld wordt. Het snelle instrumentale 'Joaquin Riley' heeft ook zo'n fantastische drive, al loopt het tempo hier en daar niet gelijk. De grootste verrassing op deze cd vind ik de song 'Searching For An Angel' en dit door de perfect verslavend werkende drive. Over de hele cd genomen is er een goede ondersteunde rol, met af en toe een solo, weggelegd voor gitarist Nick Moss. Daarentegen speelt Anthony Geraci over het algemeen te veel de boel dicht, wat op een gegeven moment storend is. De piano had zachter gemixt mogen worden. Mike Welch heeft een uitstekend album afgeleverd waarop vanzelfsprekend zijn gitaarspel en zang profileren. Allemaal blues van de pure soort met internationale allure die gehoord mag worden!

Recensent - Chris Janssen: bluesplayer@hetnet.nl

Info: Cryin' Hey! / Dixiefrog / DFCD 8601

Website: www.monstermikewelch.com / **E-mail:** monstermikewelch@yahoo.com

Met dank aan Bertus NL: www.bertus.com

TOP

Wentus Blues Band feat Phil Guy - "The Last Of the Big Time Spenders": Full-cd - FI/US

De Finse medemens wist mij in de gedaante van de **Wentus Blues Band** al eerder te verbazen in deze rubriek. Met hun cd 'Family Album' bewezen ze dat Finse blues heel authentiek kan zijn en dat ze daar in het hoge Noorden verdraaid goed weten hoe een fijne bluesschijf moet klinken. Hun nieuwste wapenfeit is een live-album, opgenomen met **Phil Guy**, de broer van. 'The Last Of The Big Time Spenders' is een weergave van een optreden in de Cantina West in Helsinki. Maar hoe komt iemand als Phil Guy, die toch wel enige faam verzamelde in de Chicago-scene, uiteindelijk terecht bij een hoop Finse bluesmuzikanten? Zelf weten ze het eigenlijk ook niet. De eerste shows die ze ooit samen deden vielen zowel voor de band als voor Phil zo mee, dat de Wentus Blues Band ondertussen de vaste begeleidingsgroep voor Phil Guy is geworden elke keer hij naar Europa komt. De hoestekst van 'The Last Of The Big Time Spenders' spreekt van een sound zo authentiek dat de luisteraar zich meteen weer in het Chicago van de jaren zestig van de vorige eeuw waant... Zo ver zou ik niet willen gaan, maar het is wel een feit dat dit schijfje er eentje is van een meer dan middelmatige kwaliteit. Acht nummers in de pure, onversneden Chicago-traditie, met voor elke song een gemiddelde lengte van ongeveer acht minuten. 'Help Me', 'Killing Floor', 'Five Long Years' en nog enkele klassiekers worden met veel respect gespeeld en klinken als vanouds fantastisch. De eerlijkheid gebiedt het mij te vermelden dat ik mij niet van de indruk kan ontdoen dat de sterkte van dit schijfje vooral te wijten is aan de kwaliteiten van de Wentus Blues Band, en met die gedachte in het achterhoofd is de naam van de uitvoerder van deze cd juist gekozen: Wentus Blues Band featuring Phil Guy, en niet omgekeerd...

Recensent: Steven Verhoeven

Info: The Last Of the Big Time Spenders / Eigen beheer / WBB-05

Website: www.wentusbluesband.com / **E-mail:** info@dpagency.fi

TOP

Elam McKnight & Keith Carter - "The Last Country Store": Full-cd – US

Op de site trof ik bij de 'Calendar' opvallend genoeg alleen 'Show Past dates', maar geen nieuwe optredens! Verder vond ik het wel grappig dat bij de vermelding van de componisten staat "All songs written by **Elam McKnight** except". Waarop zeven van de twaalf songs volgen die niet door hem zelf geschreven zijn, waaronder: 'Little Boy', 'Whose Gonna Be Your...', 'The Last Country Store' en 'Ain't Gonna Plow No More'. Op 'Whose Gonna Be Your...' doet de stem mij erg denken aan Rory Gallagher. Een prima akoestisch nummer, maar de slordige uitvoering van dobro en harp vind ik jammer. Een correcte timing ontbreekt hier op enkele plekken. Een beheerste uitvoering van dit nummer zou het ongetwijfeld een pracht van een countrysong maken. De countrysound van de nummers is puur en het spel is 'straight from the heart'. Het nummer 'Cadillac Woman' is van eigen hand. Een prima song met lekker dobrospeel en prettige zang. De harp is te hard gemixt en stoort. Ook vervelend is dat volgens mij Keith Carter geen rust in zijn spel uitstraalt. Daartegenover heeft Elam McKnight een prettige stem en zijn gitaar staat prima in dienst van de akoestische countrysound. Wel valt op dat de covers aanzienlijk zekerder klinken qua uitvoering dan het eigen werk. Advies: ga aan de slag met eigen countrywerk en zet de sound van Elam McKnight & Keith Carter nog scherper neer. De opbrengsten van deze cd gaan naar de organisatie "Disaster Relief Efforts" voor hulp aan de tornado slachtoffers in Louisiana. Te koop via: www.cdbaby.com

Recensent - Chris Janssen: bluesplayer@hetnet.nl

Info: The Last Country Store / Big Black Hand Productions / ***

Website: www.bigblackhand.com / **E-mail:** bigblackhand2@aol.com

Thanks to: www.catconcerts.netfirms.com

TOP

Matt Schofield - "Siftin' Thru Ashes": Full-cd – UK

Tot voor kort was de uit Engeland afkomstige zanger/gitarist **Matt Schofield** mij quasi onbekend. Hij maakte ooit nog deel uit van de Lester Tribute Band, maar dat was dan ook het enige dat ik van deze jongeman afwist. 'Siftin' Thru Ashes' is zijn eerste album, de demo 'Trio Live' (dat later toch als commerciële cd werd uitgebracht) niet meegerekend. De informatie op de inlay leert mij dat Matt zich liet bijstaan door nog twee andere muzikanten: Johnny Henderson (orgel, piano) en drummer Evan Jenkins. Heel vreemd, want er is geen spoor te bekennen van een bassist. Op één nummer na waar gastmuzikant Jeff Walker de bas voor zijn rekening neemt. Hoe dit voor de rest in zijn werk gaat is vrij simpel: de baslijnen worden gedragen door Henderson op zijn Hammond. Knap werk, maar toch mis ik in bepaalde songs dat warme basgeluid. Qua genre past Schofield zeer zeker in mijn straatje. Een mix van blues, jazz en funk kan er bij mij altijd in. En als het dan nog voortreffelijk wordt gebracht kan het helemaal niet meer stuk. Kleppers zijn de titeltrack (funky en bluesy tegelijkertijd), het Texasblues gerichte 'Hard Lines' (denk aan Stevie Ray Vaughan) en Albert Collins' 'Lights Are On, But Nobody's Home' waar Schofield op zijn Telecaster mooi in de buurt komt van Collins' snedige gitaarspel. Ook zijn stemgeluid (weer die link naar SRV, maar wel heel overtuigend) kan mij zondermeer bekoren. Alsof het nog niet genoeg is zijn nagenoeg alle nummers eigen werk. Als hij dan al eens covert slaagt hij er zonder meer in om er een eigen stempel op te drukken. 'The Letter' is er een prachtvoorbeeld van. Als laatste maar daarom niet minder belangrijk, is dat de productie van dit album ook al in handen lag van Schofield. Een meer dan een getalenteerde bluesartiest dus.

Recensent: Bobtje

Info: Siftin' Thru Ashes / Nugene Records / NUG501

Website: www.mattschofield.com / **E-mail:** ?

Met dank aan Bertus NL: www.bertus.nl

TOP

Big Gilson & Blues Dynamite - "Live In Texas": Full-cd – BR

Zit ik nou op een zoveelste imitatie van Stevie Ray Vaughan te wachten, neen dank je. Dat was mijn eerste indruk bij het beluisteren van het eerste nummer 'Hey Now Baby'. Al gaande weg begon mijn bloed toch wat harder te stromen. Toch wat betreft het sologitaarspel. Wat een temperamentvol gebeuren, fantastisch! Een heerlijke feel en prima groove ondersteund door de bas en drums. Naast de niet al te beste opnames en het feit dat de opname dateert uit 1999, beroerd deze Texas/Chicago blues mij behoorlijk. Erg kritisch ben ik aangaande het recenseren van covers. Maar de solo's op 'Every Day I have The Blues' zijn fenomenaal, met kracht en gevoel gespeeld. Helemaal te gek om naar te luisteren, maar het heeft niets meer met het origineel te maken. Zo ook het fantastische slidewerk op de cover 'I Just Wanna Make Love To You'. Wat een potentieel. Wie er elke keer zingt op welke song kan ik niet herleiden, maar in verhouding blijft de zang in kwaliteit ten opzichte van het gitaarspel een flinke slag achter. De band valt en staat bij het gitaarwerk van **Big Gilson** (neem ik aan). In nummers als 'Cab Driver Blues' en 'Green's Boogie', met weer enorm goed slide-gitaar-werk, kunnen bas en drums het niveau van dit gitaarwerk net bijbenen. Deze band verdient mijns inziens veel meer. Als geheel, wel sleutelen aan het ondergeschoven zangwerk, kan deze band met kwalitatief goede opnamen en technisch mixwerk een vette groove en een wereld cd af leveren. Succes!

Recensent - Chris Janssen: bluesplayer@hetnet.nl

Info: Live In Texas / Topcat Records / ***

Website: www.biggilson.com / **E-mail:** news@biggilson.com

TOP

Louisiana Men - "Welcome To The Bon Ton Club": Full-cd – NI

Een verrassend leuk plaatje van een groep die de bon ton weer eens laten roulet! Ja, let the good times roll, en dat hoeft niet persé met zydeco te zijn, al wijst de naam van deze Nederlandse band, de **Louisiana Men**, wel uitdrukkelijk naar de in vorige weken zo zwaar beproefde zuiderse staat. De groep, een trio eigenlijk met twee special guests, is echter niet voor één gat te vangen: ze storten zich even gretig soul, blues, en nog zoveel andere muziekjes,

die je in New Orleans before the flood kon horen. Dankbaarheid staat hoog in het vaandel van deze vrolijke heren: de plaat wordt opgedragen aan al die „bon ton clubs” van de UK, België, Duitsland en Frankrijk, waar de muzikanten en het publiek de passie voor muziek delen”. Ook in het eigen Nederland heb je zo’n zalen, stellen ze, en deze cd werd dan, ook live opgenomen in één van hun meest geliefde clubs, de Razzmatazz in Oost-Souburg (30/10/04) De bezielde versies van trad’s als ‘Til Zydeco en Lafayette’ Encore’, en het door bassax opgetoeterde ‘I Washed My Hands’ maken hier al een hebbing van. Je houdt even je hart vast als je leest dat de Louisiana Men ook ‘A Change Is Gonna Come’ van Sam Cooke, het zo vaak gecoverde ‘The Jealous Kind’, ‘It’s A Man’s World’ van James Brown en zelfs het van Ray Charles bekende ‘I Wonder Who’s Kissing Her’ onder handen nemen. Dat moet wel verkeerd aflopen. De angst slaat echter eerst om in ver- en dan in bewondering voor de zangprestaties: niet één keer gaan de diverse zangers op hun bek in songs die nochtans hun definitieve versie al kennen... Wat Alex Siegers met Cooke & Brown aanvangt, is ronduit knap! De wereld zit niet te wachten op de Louisiana Men (hoewel, je weet nooit: wat is het eigen werk waard?) maar voor een plaatje dat op een ontspannen moment in de woonkamer en op de autoradio lekker weg zoemt, hebben we steeds een ladertje vrij!

Recensent: Antoine Légat

Info: Welcome To The Bon Ton Club / i-c-u-b4t/music & words / ***

Website: www.louisianamen.nl / **E-mail:** info@genuinemusic.nl

Thanks to: www.genuinemusic.nl

TOP

Jimi Bott - Cheap Trills / Live Vol1: Full-cd – US

De uit San Fransisco afkomstige drummer **Jimi Bott** is in de blueswereld al lang geen onbekende meer. Nu wil hij echter een breder publiek bereiken en dit doet hij aan de hand van zijn eerste cd Cheap Trills / Live Vol1. Op deze cd vinden we tien nummers (plus een bonustrack) afkomstig van een bonte verzameling bands en artiesten waarmee Jimi ooit mee heeft samengewerkt. Het leuke eraan is (noem het maar een meerwaarde) dat deze songs nooit eerder zijn uitgebracht. Zo belanden we bij the Fabulous Thunderbirds met het voor mij ongenaakbare ‘I’d Rather Be Blind’, het swingende en met harmonica doordrongen ‘The Eliminator’ van Rod Piazza & The Mighty Flyers en Henri Mancini’s opzweepende ‘Peter Gunn’ dit in een arrangement van Mark Hummel & The Blues Survivors, waarbij een rol is weggelegd voor de in 1993 overleden gitarist Luther Tucker. Op enkele nummers na, waaronder de titeltrack ‘Cheap Thrills’ (een compositie van Jimi) met Kid Ramos als snarenplukker en Kim Wilson als vocalist, zijn het dus allemaal opnames waarop Jimi in de loop der jaren de trommels geroerd heeft. Wie de capaciteiten van Bott niet kent moet maar eens luisteren naar de drumsolo in ‘Tribute to Gene, Buddy & Louie’. Imponerend! Ook heel fraai is dat in de inlay heel wat informatie wordt verstrekt over hoe de songs tot stand zijn gekomen. Wat mij betreft mag Jimi er nog zo enkele uitbrengen. Kortom een dik uur bluesamusement van hoge waarde.

Recensent: Bobtje

Info: Cheap Trills - Live Vol1 / Roseleaf Records / RL001

Thanks to Bertus NL: www.bertus.nl

Website: www.jimibott.com / **E-mail:** jimi@jimibott.com

TOP

Cleanhead & Barefoot - "Travelin'": Full-cd – NL

Volgens het bijgeleverde bio'tje van deze cd maken de heren **Cleanhead en Barefoot**:...een aanstekelijke en akoestische mix van muziekstijlen uit Amerika.....” en wat mij betreft is daar geen woord van overdreven. Twee stemmen één gitaar en één accordeon zijn de muzikale ingrediënten die nodig waren voor de vijftien nummers op dit schijfje. Veel variatie wordt gehaald uit de diversiteit van de songs. Nummers van niet de minsten overigens: Jimmy Reed, Johnny Winter, Snooks Eaglin’, en Mississippi John Hurt, om er maar enkelen te noemen. Ook met de mix van stijlen zit het wel goed. Strakke blues, tex-mex, zydeco en hier en daar wat singer/songwriter materiaal wisselen elkaar harmonieus af. Gemeenschappelijke factor van zanger/accordeonist Michael Breukers en zanger/gitarist John Zwetsloot is de band van Magic Frankie, waar zij beiden ooit deel van uit maakten. Live optreden zit hen dus in het bloed. Van grote theaters tot feesten, kroegentochten en festivals, alles hebben ze al meegemaakt. Tijdens drie live-concerten eerder dit jaar in Assen, Westendorp en 's Hertogenbosch werd een compilatie gemaakt voor deze cd. De keuze van de instrumenten maakt dat het allemaal fris en oorspronkelijk klinkt. Als tijdreizigers gaan de heren regelmatig door muzikale tijdzones. Bewerkingen van songs van Blind Boy Fuller uit de jaren dertig, via de Chicago blues van de vijftiger jaren tot het modernere werk van heden. Alles prachtig bewerkt, zodat er een volstrekt uniek eigen geluid ontstaat. Mocht u in de gelegenheid zijn een optreden mee te kunnen maken, dan moet u zich dat beslist niet laten ontgaan.

Recensent Arie 'Elmo' Rombout: a.rom@planet.nl

Info: Travelin' / RealRoots Records / RR 5001

Website: www.genuinemusic.nl/cleanhead.htm / **E-mail:** info@genuinemusic.nl

Thanks to: www.genuinemusic.nl

TOP

Ellis Hooks - "Godson Of Soul": Full-cd – US

Op de jongste editie van het Belgian Rhythm 'n Blues festival in Peer stelde **Ellis Hooks** mij echt teleur. Niets in zijn hele optreden kon mij boeien. Niet te verwonderen dat ik zijn nieuwste schijf met enig scepsis in de cd-speler stak. Maar wat niet lukte met een live-optreden, werkt blijkbaar op plaat. Vanaf de opener ‘Five Times’, die live heel pover klonk, wordt je getrakteerd op meer dan zestig minuten onversneden soul, met af en toe een bluezy kantje. Want waar Ellis de mosterd haalde is wel heel duidelijk. De man beschikt over een heel krachtige stem die heel de cd door vaak aan

soulgrootheden als Sam Cooke doet denken. Daar waar hij live heel rommelig klonk, is de sound van de band op de cd heel strak. Vooral John en Sally Tiven tekende voor het studiowerk, en het moet gezegd worden, zelden hoor je in hedendaagse nog zoveel ziel... De hoogtepunten passeren aan een heel hoog tempo. Nummers als 'A Phase I'm Going Through', 'You Changed My Life' of het enorm aanstekelijke 'High Roller' (dat op het podium van Peer als een plumpudding ineenzakte) zijn al even dansbaar dan dat ze mee te zingen zijn. Eén negatief puntje toch: de teksten van Hooks zijn niet altijd even sterk. Niet dat dat ('Te-Ni-Nee-Ni-Nu'-gewijs) altijd hoeft, maar zijn ontelbare toespelingen op zijn liefdesleven of zinsneden als "...Somebody call the doctor, somebody call the law, I need a chainsaw!" zijn van het goede toch net iets te veel... Niettemin is 'Godson Of Soul' een kwalitatief hoogstaande plaat geworden die de fans zeker zullen appreciëren.

Recensent: Steven Verhoeven

Info: Godson Of Soul / Evidence / ECD-26132-2

Website: ? / **E-mail:** ?

Thanks to Bertus NL: www.bertus.nl

TOP

Double Stone Washed - "Live": Full-cd – FR

Het is niet iedere band gegeven om het voorprogramma te spelen van het legendarische Ten Years After. De Franse band **Double Stone Washed** (ontstaan in 1999) had wel deze eer en dit in november 2004. Ze hebben er dan ook opnames van gemaakt en die vind je terug op hun nieuwste cd met de toepasselijke titel "Live". Dit is reeds hun vijfde cd en ze geeft duidelijk weer waar deze band voor staat: stevige bluesrock met toevoeging van bluesharp. Eigen nummers passeren de revue aangevuld met covers van o.a. Freddy Heath' 'Shakin' All Over' en John Fogerty's 'Travelin' Band'. We horen veel en mooi gitaarwerk van Frank Villafagne en lekkere tonen op de bluesharp van Lilian Descorps. Op heel wat momenten gaan ze er stevig tegenaan. Een treffend voorbeeld is 'Hong Kong Money'. Hun muziek kan zeker bekoren, ook al leunt die soms meer naar de heavy rock dan de blues. Volgens mij is dit een band die live zeker voor vuurwerk zorgt. Helaas zijn ze beperkt door het medium cd. Ze doen mij een beetje denken aan de Briste Mick Clarke, een gitarist die ook regelmatig stevig van leer trekt, maar toch voldoende capaciteiten heeft om het aangenaam te houden. Hun concertagenda zit goed gevuld maar helaas speelt alles zich af in hun thuisland, Frankrijk. Misschien dat ze de grens eens oversteken om in ons kleine Belgenland te spelen. Deze cd is alleszins veelbelovend.

Recensent: Blueswalker

Info: Live / Eigen beheer / ***

Website: www.doublestonewashed.com / **E-mail:** manager@doublestonewashed.com

TOP

Paul Garner - "Love vs Blues": Full-cd - (New Zealand/UK)

Het fijne van cd's bespreken is dat je heel vaak kort op de bal kan spelen omdat je niet alleen nieuwe dingen van vaste waarden te horen krijgt, maar dat je ook als één van de eersten debuten kan ontdekken. En af en toe zit daar ook een pareltje tussen dat zijn weerga niet kent. Zo'n pareltje is 'Love vs Blues' van **Paul Garner**. Deze van geboorte Engelsman groeide op in Nieuw Zeeland en keerde ook terug naar dit eiland om zijn cd op te nemen. Waarom deze cd zo goed is? Eerst en vooral omwille van de stijl. Garner slaagt erin om een perfecte symbiose te maken van jazz en blues. Zijn begeleidingsband zal daar wel voor iets tussenzitten, aangezien zij meer spelen als een jazzkwartet dan als bluesband. Niettegenstaande de nadrukkelijke jazzstempel, blijft Paul Garner wel trouw aan zijn roots en de blues. Neem nu bijvoorbeeld 'Louisiana Blues', waarin hij op een sublieme wijze een vette slidegitaar verwerkt. Ten tweede is Garner een heel begenadigd muzikant, en dan wil ik het nog niet over zijn gitaarspel hebben. De man beschikt over één van de betere stemmen die ik dit jaar op cd heb gehoord. Om een referentiekader te kunnen geven moet ik weer even een uitstapje maken naar de jazz. In meerdere nummers doet Garner denken aan Jamie Cullum, de jonge million-seller jazz artiest, die op zijn eentje verantwoordelijk is voor de heropleving van de jazz in Groot Britannië. Als je dan de muzikale kwaliteiten van deze man samentelt met een talent voor songschrijven, is de rekening snel gemaakt. Het swingende 'Tequila Amnesia', het opjuttende 'Another Day In New Orleans' of het ontroerend mooie 'Goodnight My Love', allemaal zijn het hoogtepunten tussen de twaalf, zelfgeschreven hoogtepunten. 'Love vs Blues' is een cd die elke muzikliefhebber op zijn minst eens gehoord moet hebben. Ik ga niemand deze plaat opdringen, want zoals ik al eerder zei zijn de jazzinvloeden heel nadrukkelijk aanwezig, maar ik kan wel voor mezelf spreken en zeggen dat dit schijfje waarschijnlijk in mijn persoonlijke top 5 van dit jaar zal terechtkomen.

Recensent: Steven Verhoeven

Info: Love vs Blues / Eigen beheer / ***

Website: www.paul-garner.com / **E-mail:** bookings@paul-garner.com

TOP

Claude Bourbon - "Mercie, Thank You": Full-cd - (FR/UK)

De nieuwste cd van **Claude Bourbon**, alias "The Frog With The Blues", is pure kunst! "Mercie, Thank You" is een live registratie opgenomen in Brussel in mei 2005. Wat hier te horen valt is werkelijk grenzeloos mooi. Claude verstaat de kunst van het loepzuivere slide en fingerpicking gitaar spelen en heeft hij een stem die je bij elk timbre doet rillen. Vertrekkend vanuit de blues neemt hij je op sleeptouw met songs die nu eens geïnspireerd zijn door Spaanse bolero's, dan weer doen denken aan de protestliederen van singer/songwriter Bob Dylan of je doen verzeilen in een wereld van klassieke muziek... om altijd opnieuw terug te keren naar de blues. Zo krijgt Gershwin's 'Summertime' in iets meer dan twaalf

minuten een aantal nieuwe dimensies aangemeten. Van pakkend ingetogen naar liefdevol om vervolgens haast melodramatisch je strot dicht te knijpen. 'How To Stretch' is een zestien minuten durend meesterwerkje. Een traditional die Claude met zoveel liefde heeft bewerkt dat er alleen de vraag "hoe is dit mogelijk" overblijft. Ook het verbijsterende 'Travelin' Man' (Bourbon/Hammond) en Ravels 'Bolero' zijn meesterstukjes in hun soort. Bij mijn weten heeft niemand ooit zo mooi deze songs gebracht. Tussen deze pareltjes door kun je aan de hand van enkele korte intermezzo's even de sfeer van de publieke belangstelling opsnuiven. Het enige wat me rest te zeggen is: Mercie, Thank You! Voor de liefhebbers: Claude zal binnenkort in onze contreien optreden met onder meer de officiële cd-voorstelling op zaterdag 29 oktober in het Centre Culturel Armillaire, Jette, Brussel.

Recensent: Bobtje

Info: Mercie, Thank You / Frog Records / ?

Website: www.claudebourbon.com / **E-mail:** frogrecords@ntiworld.com

TOP

Tim Lothar Petersen - "Same": Demo-cd – DK

Voor de mensen die de Deense bluesband Lightnin' Moe kennen, zou de naam **Tim Lothar Petersen** een belletje moeten doen rinkelen. Inderdaad, de drummer van deze toch wel succesvolle Deense formatie gaat solo. En hoe! Gewapend met zijn slide en een dobro neemt hij een aantal klassiekers onder handen op een eigenwijze manier. Nu heeft de man zijn strepen al wel verdiend als drummer, maar om dan opnieuw te beginnen als gitarist-zanger is toch wel een overstap de term 'moedig' waardig. De demo die Petersen aflevert is meer bedoeld om optredens te kunnen boeken, maar zorgt tevens voor een fijne 25 minuten akoestische blues. Met versies van nummers als 'M&O Blues' (van Brown) en 'Peaches' (oorspronkelijk door Burnside) bewijst Tim Lothar Petersen dat hij niet in één vakje onder te brengen is en weet hij mij te verbazen met zowel zijn gitaarspelen als zijn stem, die wonderbaarlijk authentiek klinkt. Als ik heel eerlijk ben moet ik wel zeggen dat 'Ramblin' Blues' op de demo mij helemaal niets zegt, maar waarschijnlijk heeft dat meer met het nummer te maken dan met de manier waarop Petersen het brengt. Hoogtepunt van de cd ligt voor mij netjes in het midden. De versie van 'Love In Vain', een nummer van Robert Johnson dat ooit nog door de Rolling Stones werd opgenomen, is van een ongekende schoonheid. Het is de bedoeling dat Tim Lothar Petersen als solo-artiest wat meer bekendheid krijgt en zo een aantal optredens weet te boeken. Als deze man live overeind blijft (en die kans zit er wel in gezien zijn staat van dienst bij het eerder genoemde Lightnin' Moe), denk ik dat we er een Europese bluesact met klasse bijhebben...

Recensent: Steven Verhoeven

Info: Same / Eigen beheer / ***

Website: www.timlothar.com / **E-mail:** mail@timlothar.com

TOP

Trevor Finlay Band - "Show Me What U Got": Full-cd - (CAN)

Het recenseren van cd's mag dan nog zo leuk zijn, toch is het niet altijd evident een beschrijving te geven van waar de band of artiest naartoe wil. Neem nu de uit Ottawa, Canada afkomstige **Trevor Finlay Band**. Dit trio bestaat uit Trevor Finlay (gitaar/zang), Barry Buse (bas) en Mark Rehder (drums). Ze leggen zoveel diversiteit aan de dag dat een etiket op hen plakken quasi onmogelijk is. Maar wij troosten ons met de gedachte dat dit ook niet altijd hoeft. 'I'll Come To You' is een aangename bluesy opener met een aanstekelijk ritme dat lang bijblijft. Ook Trevors stem klinkt meteen heel aangenaam in de oren. Variatie is blijkbaar Trevors sleutelwoord. Zo is deze cd een ware verkenningstocht in de vele stijlen die de blues rijk is. Gaande van akoestische nummers, overschakelend naar bluesrock, dan weer naar bruisende rock-'n-roll... en zelfs wat rock ontbreekt niet op het appel. Ook de liefhebber van slide gitaar komt in nogal wat songs aan zijn trekken. Een treffend voorbeeld van hoe Trevor de slide bespeelt is het titelnummer 'Show Me What U Got'. Dat niet alle nummers mij even goed liggen mag geen probleem zijn. ('Lions Mouth' bijvoorbeeld is nogal voorspelbare softrock) want de band heeft met de andere nummers (tien van de twaalf zijn eigen werk), genoeg te bieden om het geheel boeiend te houden. Mijn favorieten zijn ongetwijfeld het akoestische 'Philly No More', Gene Vincents (in een strak bluesrock-jasje gegoten) 'Be-Bop-a-Lula' en 'It's Over' dat eerst akoestisch wordt ingezet om dan in volledige bandbezetting over te schakelen naar een lekker bluesrock-ritme. Ook 'Kiss' dat we onder meer kennen van Prince krijgt een andere betekenis wanneer Trevor hiervan een akoestische versie maakt. Knap! Alle nummers zijn verzorgd en met kennis van zaken gebracht. Trevor Finlay Band is naar mijn idee beslist een band met toekomstperspectief.

Recensent: Bobtje

Info: Show Me What U Got / BKSA Records / BKSA 04

Website: www.tfband.com / **E-mail:** bksa@tfband.com

TOP

Robi Zonca and his Band - "You Already Know": Full-cd – IT

Het lijkt erop dat de tweede cd van **Robi Zonca** wel eens voor de doorbraak in de States kan zorgen. Op zijn website zie ik toch al drie optredens over de grote plas vermeld staan, "Way to go" zou ik zeggen. "You Already Know" is dus de opvolger die titelgewijs aansluit op de eerste genaamd "Do You Know". Er is wel degelijk serieus gewerkt aan zowel de cd-lay-out, foto's en niet onbelangrijk vind ik dat alle teksten erbij gevoegd zijn. Twaalf nummers staan er op dit schijfje, waarvan tien geschreven, geproduceerd en gearrangeerd door Robi zelf. Er is plaats voor één cover n.m.l. 'One After 909' van Paul McCartney en wijlen John Lennon. Het nummer 'I Will Love You Anyway' is mee geschreven door Stefano Galli. De cd opent lekker met het nummer 'Rock The Club' dat dadelijk een beetje de toon aangeeft voor wat komen zal. Goede gepolijste bluesrock met regelmatige ondersteuning van achtergrondkoortjes. Enkele songs die me

kunnen bekoren zijn het daarnet reeds vernoemde 'I Will Love You Anyway', 'Nothing' en 'Sexy Lady', die het live zeker goed zullen doen. Robi Zonca wordt op deze cd omringd door stuk voor stuk klasse muzikanten die zeker mijn bewondering hebben. Voor Amerika is dit zeker een uitstekend product, helaas voor mij zijn de scherpe kantjes er iets te veel van afgeslepen, waardoor het net iets teveel aan FM-rock doet denken. Maar ik wil zeker de moeite nemen om deze band live aan het werk te zien. Als deze gelegenheid zich zal voordoen, dan kan het wel eens vonken geven.

Recensent: Blueswalker

Info: You Already Know / Eigen beheer / ***

Website: www.robizonca.cjb.net / **E-mail:** zonk@cyberg.it

TOP

The Germans - "That's Allright": Full-cd – DE

The Germans bestaan voornamelijk uit Marc Breiffelder op harp, Detlef Reimers op gitaar en zang en Georg Schroeter op piano. Zij vormen de basis van deze blues/folk/country achtig georiënteerde band. Wat mij betreft in het bijzonder countryblues. Op deze cd maken ze van een aantal andere muzikanten gebruik. Een en ander

hierover is te lezen in hun uitgebreide en fantastische vorm gegeven digipack. Eigenwijs als ik ben zette ik meteen het enige eigen nummer van de cd op. Namelijk 'Thinking Of You' van Detlef Reimers. Uitgevoerd door het bovengenoemd Germans trio. Een erg fraai gecomponeerde en uitgevoerde balled achtige popsong. Met opvallend gevoelig pianospel, volgens mij op een oude Fender Rhodes. Tevens het enige niet bluesy nummer. In 'Sweet Home Chicago' van Robert Johnson komt de zangstem van Detlef werkelijk prachtig tot uiting. Daarbij ben ik zeer gecharmeerd van zijn akoestisch gitaarwerk. Countryblues van prima klasse. In 'That's Allright Mama', van Big Arthur Crudup, wordt er met een voltallige band aangetreden. Hierin komen ze zelfs tot een heuse swing in het nummer. Lekker nummer met een gave hoofdrol voor harp-speler Marc Breiffelder. In het alom bekende 'Rolling' and Tumblin' van Robert Johnson horen we uitstekend dobro werk van Detlef Reimers en nogmaals zijn heerlijke warme stem. Zestien countryblues nummers die prachtig, gevoelig en kwetsbaar zijn uitgevoerd maar waarin ik toch de 'real' doorleefde feel mis. Op naar eigen werk want potentieel is er zeker aanwezig. Waardoor het mogelijk meer puur en eigen gaat klinken. Voor de liefhebbers zeker een aanrader. Bij het aanleveren van de cd werd een cd-rom met foto materiaal van de cd meegeleverd, inclusief een begeleidende brief. Zeer goed en professioneel verzorgd!

Recensent - Chris Janssen: bluesplayer@hetnet.nl

Info: That's Allright / ??? / RDP150

Website: www.MarcBreiffelder.com / **E-mail:** MarcBreiffelder@t-online.de

TOP

Hans Theessink - "Live in Vienna": DVD – NL

Hans Theessink, Nederlandse bluesboy die in Wenen leeft, heeft heel goed de mogelijkheden van de DVD onderkend en legt met Live In Concert (Wenen, 3 april 2004), op diverse vlakken de lat erg hoog. Theessink hoeft eigenlijk geen intro voor de bluesfanaat: de man besloot in de sixties bluesgitarist te worden en trok dan maar richting States. Zijn immense talent (fingerpicking, slide) opende alle deuren: de fotocollectie toont wie hij ontmoette en met wie hij speelde. In de eighties stelde hij Blue Groove samen, een knappe, op alle manieren eclectische band.

Solo is de man ook vaak te horen in onze streken. Enkele jaren geleden ging hij met de Hans Theessink Band in zee, een Oostenrijkse band met pianist Roland Guggenblicher, bassist Erich Buchebner en drummer Harry Stampfer, uitstekende begeleiders die élk (blues) artiest zich wel zou toewensen. Insingizi, een trio zangers uit Zimbabwe, maakt integraal deel uit van de Hans Theessink Band. Het optreden voor een zeer uiteenlopend publiek was, ondanks het legertje camera's, een ontspannen bedoening. Theessink begint wel met loepzuivere blues (Behind The Sun), maar schakelt al snel over op het brede rootsy repertoire dat zijn latere platen typeert, vooral vanaf Call Me (1992) Het concert draait rond het laatste studioalbum Bridges. De inbreng van het soulvolle Isingizi zorgt voor een hoog Paul Simon gehalte. Het geheel is schitterend in beeld gezet, haarscherp, vakkundig gemonteerd, al is het spijtig dat er relatief vlug van beeld wordt veranderd, volgens de wetten van de moderne cameravoering. Erg is dat verder niet: het spelplezier, het technische kunnen, het visueel attractieve Isingizi, de sfeer die tijdens het concert heerst, de fraaie close-ups maken dat de beelden nooit vervelen. Je ontdekt steeds wat nieuws. Een nummer als Circles pakt je, omdat je Hans' ontroering ook echt ondergaat. De meezingdelen hoefden wat ons betreft niet, maar da's nu eenmaal verplichte kost. Wie meer wil weten over Hans' songs -inspiratie, techniek, uitvoering, anekdotiek- verneemt dat in het interview. De technische background is leerrijk maar blijft kernachtig, waardoor het gesprek (diverse talen aan te klikken) luchtig is. Drie videoclips en beelden van de opname van Columbus Stockade Blues voor Banjoman, de uitmuntende Derroll Adams tribute waar Hans zijn schouders onder zette (met Donovan Leitch en Arlo Guthrie), maken hier een volledig, gevarieerd totaalzicht van, dat een breed publiek kan boeien. Ook dat beschouwen we als een prestatie.

Recensent: Antoine Légat

Info: Live in Vienna / Blue Groove / DVD-1908 / Distributie in NL en B: Central Distribution

Website: www.theessink.com / **E-mail:** milica@theessink.com

TOP

Champagne Charlie - "Mr.Charlie's Blues": Full-cd – NL

Met de spreekwoordelijke zuinigheid van de Zeeuwen heeft de nieuwe cd van **Champagne Charlie** helemaal niets te maken. Integendeel, er wordt groots uitgepakt in de voor hen kenmerkende stijl. Deze inmiddels tweede live cd is

opgenomen in het Spiegeltheater in Middelburg. De veertien tracks die er op staan bewijzen het pure vakmanschap van de band. Sjef Hermans is de bindende factor. Hij voorziet de formatie van de eigen nummers en neemt de zang voor zijn rekening. Geert de Heer bespeelt alles wat snaren heeft, van lapsteel tot banjo. Theo de Koning is meester op de slide- en meer dan verdienstelijk op de akoestische en elektrische gitaren. René Verhagen op zowel de horizontale als de verticale bas en Peter Lenselink op drums en nog veel meer instrumenten waarop geslagen kan worden. Kees Jan Lastdrager is de percussie expert op één van de nummers. Op deze cd laat de band zich bijstaan door Gait Klein Kromhof. Eigenlijk is hij het geheime zesde lid. Trok met zijn goddelijke harmonicatonen een muzikaal spoor vanuit het oosten, via de Utrechtse Heuvelrug naar Zeeland. Hans Theessink vervult in diverse nummers een hoofdrol. Wat een bijzonder mooie stijl heeft deze man toch. De band laat zich inspireren door de klassieke bluesartiesten van vóór de oorlog en de in die tijd populaire jug en string bands. Prachtige ritmes, kristalhelder gitaarwerk en een luid klagende harmonica, stuk voor stuk is het van een pure klasse. Het oorspronkelijke van de nummers wordt versterkt door de perfecte live uitvoering hiervan, waarbij Marc Nijssen zeker een compliment verdient voor de sprankelende opnamen, de mix en de mastering. Een band als 'Champagne Charlie' is een parel in bluesland en aan ons de plicht om dit soort parels zorgvuldig te koesteren.

Recensent - Arie 'Elmo' Rombout: a.rom@planet.nl

Info: Mr.Charlie's Blues / Munich records BV / BMCD 473

Website: www.champagnecharlie.nl / **E-mail:** info@champagnecharlie.nl

TOP

Dicky Greenwood - "Soulful Blues": Full-cd – NL

Dicky Groenewold alias **Dicky Greenwood** is een Nederlander die zo blank ziet als wat. Groot was dan ook mijn verbazing toen de eerste tonen van zijn nieuwste cd "Soulful Blues" mijn huiskamer vulden. Ik hoorde namelijk Southern Soul van de puurste soort. Dicky laat zich bijstaan door een resem topmuzikanten waarvan bassist Harm van Sleen uiteraard deel uitmaakt. Drummer van het eerste uur Ron Flink is niet te horen op deze cd en wordt vervangen door Fabrice Bessouat. Verder is er nog B3 Hammondspeler Roel Spanjers, Wouter Kiers (tenor saxofoon), Pete Johnson (harmonica) en Loek vd Knaap (gitaar). Heren die weten hoe ze een professioneel groepsgeluid moeten produceren! Vijftien pareltjes van heerlijke soul en blues, waarvan dertien van eigen hand, zijn het resultaat. Treffende voorbeelden van hoe Southern Soul moet klinken hoor je in de opener 'That's What Love Is' en in 'The Woman Is A Keeper'. Deze song staat voor een heerlijke mix van Southern Soul & blues onderstreept met een funky groove. 'What Drives A Woman (to leave her man)' is een heerlijke bluesballade. Een mooie combinatie van sologitaar, Hammond B3 en achtergrondzang kan je horen in 'Accused' waarbij de backing vocals neigen naar gospel. Dicky's pakkende gitaarspel en vooral zijn dijk van een stem zijn prachtig om te horen! Dit gezegd zijnde is het dan ook geen wonder dat hij en zijn band Europese tours mochten verzorgen van gerenommeerde bluesartiesten als Byther Smith, Little Smokey Smothers en andere.

Recensent: Bobtje

Info: Soulful Blues / Firesweep Records /

Website: www.dickygreenwood.nl / **E-mail:** dicky.greenwood@wanadoo.nl

TOP

Panna - "Fatto Fresco": Demo-cd – NL

Sinds hun ontstaan in 2003 komt de Nederlandse bluesrock band **Panna** nu op de proppen met hun tweede demo-cd. Deze luistert naar de naam "Fatto Fresco", wat zoveel betekent als "Vers Feit". Of het allemaal zo vers (of moet ik zeggen "nieuw") klinkt, is maar zeer de vraag. Want talloze bands overal ter wereld hebben een voorliefde voor het hardere werk in de blues. Ook Panna laat zich beïnvloeden door ondermeer Thin Lizzy, the Allman Brothers en ZZ Top. Zoals het met de meeste demo's gaat is er niet echt een grote keus aan songs, in dit geval vier stuks. 'Bought 'n Sold' opent heel energiek, heeft over de ganse lijn een lekkere drive en de stem van zanger/gitarist André van Zoom past perfect in het plaatje. Anders is het gesteld met 'Dont Wanna Go Home', waar echt nog werk aan de winkel is en dan doel ik vooral op het ontbreken van bezieling om tot een funky swung te komen. Daarentegen kon ik mij dan weer wel vinden in 'Statesboro Blues', uiteraard in de versie van de Allman Brothers, dat heel wat vermogen in zich heeft om de echte rock-blues-freak uit zijn dak te doen gaan. Met 'Bad Man Walkin'" dat uit hetzelfde rockende vaatje tapte kan je stellen dat Panna heel wat in huis heeft om vooral een feestje te bouwen op bluesrock festivals die er te kust en te keur zijn.

Recensent: Bobtje

Info: Fatto Fresco / demo-cd / ***

Website: www.panna-blues.tk / **E-mail:** info@panna-blues.tk

TOP

Papa Don McMinn & Nightrain - "Just Like Last Night": Full-cd – US

Memphisveteraan Homer Lyman alias "**Papa**" **Don McMinn** heeft nog met Memphis Slim, John Mayall, Bobby "Blue" Bland en Albert King gespeeld. Tevens is hij medeverantwoordelijk voor de bluesheropbouw die momenteel doorheen de beroemde Beale Street in Memphis, Tennessee waait. Hiermee is dus duidelijk dat hij niet één van de minste is. De verpakking van hun nieuwste cd is sober, maar daar staat tegenover dat je maar liefst vijftien songs krijgt voorgeschoteld. Wat meer is, het zijn stuk voor stuk songs waar menige Afro-Amerikaanse band jaloers mag op zijn. Zeg maar, Chicagoblues op en top. Ook al tot de verbeelding sprekend is het feit dat er maar slecht enkele covers zijn, de rest is

puur eigen werk! Don zingt niet alleen voortreffelijk, maar ook zijn gitaarwerk, nu eens doordrongen van bluesellende, dan weer explosief uithalend kan omschreven worden als onvervalst vakmanschap. De voortreffelijke begeleiding bestaat zoals verwacht uit zijn twee zoons Rome en Doug, respectievelijk op bas en drums. Don droomt luidop dat hij in 'Blues Heaven' was, hij zag er Albert King, Stevie Ray, Muddy Waters, Howlin' Wolf... en nog veel anderen. Hij wil er beslist op een dag nog eens terug gaan. Om maar te zeggen hoezeer zijn liefde voor de blues reikt. Andere pareltjes zijn ondermeer het met funk doorspekte 'Stone Monkey' (hier moet je beslist Rome eens bezig horen op zijn basgitaar!) en de treinsong 'Riding On The Eurorail' waarbij gastmuzikant Mojo Buford de harmonicalijnen verzorgd. Vreemde eend in de bijt is het reggae getinte 'When Marley Got The Blues', wel sterk gebracht, maar niet mijn gading.

Recensent: Bobtje

Info: Same / KPNBeat Records / NR2005PRM

Website: <http://donmcminn.com> / **E-mail:** judoncol@bellsouth.net

TOP

DobroJean - "Extended": Full-cd – BE

Jan Oelbrandt, alias **Dobrojean**, is een zoniet alom gekende, dan toch gerespecteerde figuur op de Belgische blues scène. We hebben hem tot op heden niet live gezien, maar dat was ten dele te wijten aan zijn zelfgekozen sabbat. We ontmoetten hem al wel in De Blauwe Wolk in Zottegem. Recente optredens misten we, maar we maken ons sterk dat Extended toch voor een nieuwe reeks concerten zal zorgen. Dobrojean, zoals zijn naam het al aangeeft een bespeler van dobro's (voor de story van de DOpyera BROthers, zie o.a. www.gibson.com), electric resonator guitars" met hun zalige metalen gerammel, vond het tijd om weer aan de slag te gaan en stelde een trio samen (Luc Vanderstock bas, Philip De Jager drums) In een handvol dagen werden twaalf nummers ingeblikt, eigenlijk elf met een intro. Die intro geeft meteen de toon aan, want dat is een na vijftien seconden stopgezette songstart. Hier moet je dus geen grote productiewonderen verwachten, geen concurrentie voor de cd's van Duke Robillard-Ronnie Earl of Ian Siegal, wel een plaatje zo goed als live en in één take opgenomen. Eerlijke, heerlijk wegzoemende muziek, want Dobrojean heeft een handvol leuke songs bijgeschreven, bluesy deunen die vaak verwijzen naar deze of gene inspiratiebron (het is moeilijk niet aan Jimi Hendrix te denken bij Killer Blues), maar toch telkens overeind blijven, hoe naakt ze ook ingeblikt werden... of misschien net daardoor. Crescent Country, Just Like On TV, Pool Blues en Lovesong #105116 dragen onze voorlopige voorkeur weg, maar net als bij de recente William Souffreau zijn er geen noemenswaardige inzinkingen. Extended geeft wel ferme goesting om Dobrojean & Band live te beleven. Waar wachten we nog op?

Recensent: Antoine Légat

Info: Extended / Eigen beheer / 2005

Website: www.dobrojean.com / **E-mail:** management@dobrojean.com

TOP

Timo Gross - "Down To The Delta": Full-cd – DE

Wat je van de Duitse **Timo Gross** niet kan zeggen is dat hij pas komt piepen. Al twintig jaar lang timmert hij aan de weg en al even zo lang is het podium zijn tweede thuis. Opgegroeid met de twelve-bar-blues, moest hij elke muzikale job aannemen om in leven te blijven, gaande van Country- en playbackshows tot het begeleiden van een obscure boysband met de naam Bed & Breakfast. Gaandeweg verloor hij nooit zijn doel uit het oog: zichzelf vestigen als bluesmuzikant. En nu is het dus zover, want 'Down To The Delta', zijn eerste blues-cd is een feit. Zowel in de Duitse als de Franse vakpers werd de cd prima ontvangen, en toch niet helemaal onterecht. 'Down To The Delta' is volgens mij een prima schijfje geworden. De mannen waar Timo ook live mee speelt tekenden ook voor de cd, met gevolg dat je Michael Siegwart op drums kan horen en Frowin "Superfro" Ickler op bass. Maar daar blijft het niet bij. Gross wordt op verschillende nummers bijgestaan door een hele rits aan gasten. Vooral de blazers op 'Diggin' In The Dirt' klinken lekker vet. In de bijgevoegde bio staat dat Timo groot is geworden door te jammen en live te spelen, en volgens mij is dit ook de sterkte van Gross en zijn band. Zijn eigen nummers staan als een huis en zullen volgens mij geen enkele moeite hebben om op een podium overeind te blijven. Luister maar eens naar opener 'Down To The Delta' of het volgens mij schitterende, jazzy 'Room To Breathe'. Een noemenswaardig minpunt vind ik dat de opnames net iets te afgelikt klinken. Gross heeft de productie zelf gedaan, en wat je wel vaker hoort bij muzikanten die hun eigen cd producen, is dat ze net iets te ver gaan, te veel de scherpe kantjes er afhalen. Ook Timo is in die val gelopen. In ieder geval overtuigt deze cd mij van Timo Gross zijn capaciteiten en de moment dat hij in de buurt komt spelen zal ik geen moment twijfelen. Ik hoop van u hetzelfde...

Recensent: Steven Verhoeven

Info: Down To The Delta / P and C 2005 / ***

Website: www.timogross.com / **E-mail:** info@timogross.com

TOP

Mojo Buford - "Blues Ain't A Color": Full-cd – US

Mondharmonica-legende **Mojo Buford** heeft een nieuwe cd uit luisterend naar de titel "Blues Ain't A Color". Nog vrij recent toerde hij met zijn begeleidingsband Papa Don McMinn & Nightrain doorheen België en Nederland. Wie één van deze concerten heeft meegepikt weet dat we hier met rasechte kwaliteit te maken hebben. Niet alleen heeft hij nog gespeeld met Muddy Waters, maar vooral het feit dat hij op de gezegende leeftijd van zesenzeventig jaar nog steeds "on

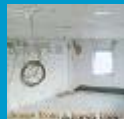
the road" is, dwingt respect af. We vinden elf nummers op deze cd, waarvan de opener 'Birdnest On The Ground' mij meteen in stemming brengt. Pure, met hart en ziel gebrachte Chicagoblues, daar staat Mojo Buford voor. Ook op deze cd laat hij zich bijstaan door Papa Don McMinn (gitaar) en zijn twee zoons Rome (bas) en Doug Don McMinn (drums). Het mag gezegd: het ritme gitaarwerk, de bezielend gebrachte solo's en de ritme-tandem van Rome en Doug werken voortreffelijk. Het is duidelijk dat ze er bij deze opnamen echt zin in hadden. Onvermijdelijk (dit heb je wel meer bij deze legendes) staan er nogal wat covers op. 'Got My Mojo Working' en 'Dust My Broom' zijn er enkele van. Maar toch weet Mojo er een nieuwe wind doorheen te blazen. Oké, qua zang weet onze lieve vriend wel eens een steekje vallen, maar je moet wel echt een kniesoor zijn om hierover te vallen. Wat mij betreft is dit een aanrader waar een echte Chicago-bluesfan niet omheen kan.

Recensent: Bobtje

Info: Blues Ain't A Color / KPNBeat Records / 2005

Website: none / **E-mail:** judoncol@bellsouth.net

TOP

Roland "Lut" Luttik - Songs From A Lonely Room": Full-cd – NL

Roland 'Lut' Luttik is bassist, groepslid van o.a. The Willie Dixongs, mede-oprichter van The Jack Of Hearts en Drippin' Honey, begeleider van o.a. Jan Rot, studiomuzikant. Het is al zijn beroep sinds 1985. In 2002 veranderde hij het geweer van schouder: hij begon zijn eigen composities te zingen terwijl hij de elektrische gitaar beroert. Met zijn karaktervolle grommende (of is het hese?) stemgeluid zingt hij „sobere, intense, intieme liedjes met eenzaamheid,

religie en mystiek als thema en rock 'n roll, country, blues en pop als basis”, zo staat het in de bio die we sober en voor het gemak even overnemen, want deze omschrijving klopt. Hoe sober kan je trouwens zijn? Behalve Lut zelf is enkel Seije Slager een keertje op toetsen te horen, en eenmaal ook het fraai en helder gearrangeerde Symphonisch Blaasorkest Soli, waar hij voorheen al mee samenwerkte, op slotakkoord Back In The Lonely Room, dat daardoor de pièce de résistance werd van de cd en een tegenwicht vormt voor de relatieve somberheid van de rest. Drie representatieve covers van persoonlijke helden Leonard Cohen (I'm Your Man; ja, zo'n stem heeft Lut), Shane McGowan en Kris Kristofferson vullen de zes eigen nummers aan, w.o. één Nederlandstalig (Ik ben God dat inderdaad geluisterd heeft naar Thé Lau) De cd ademt sfeer, niet in het minst door de ingetogenheid, door de plaats die stilte erop krijgt, en ze wint bovendien aan charme met elke nieuwe beluistering, want bepaalde songs gaan zich echt vasthaken (Diamonds And Pearls) Eens te meer is Songs From A Lonely Room een plaat die vrij ver opereert van het predikaat „blues”. Maar ze is evenzeer illustratief voor het kwalitatief hoogstaande werk van al die muzikmakers in onze lage landen die enkel maar via zulke huisvljijt hun ding kunnen doen, omdat ze nu eenmaal niet de grote massa en dus niet het grote geld in beweging brengen. Alsof er een schakel ontbreekt tussen de muzikant en zijn potentieel publiek. Ze verdienen uw luisterend oor!

Recensent: Antoine Légat

Info: Songs From A Lonely Room / Eigen beheer / LUT001 2005

Website: www.lutluttik.nl / **E-mail:** info@lutluttik.nl

TOP

Tom "Blues Man" Hunter - "Expressions Of A Blues Man": Full-cd – US

Tom Hunter is, of moet ik zeggen was, een complete onbekende voor mij. Een cd in de postbus vinden is op zich altijd wel een klein beetje een feest. Wanneer de artiest dan nog eens een onbekende blijkt te zijn, is de nieuwsgierigheid compleet. 'Expressions Of A Blues Man' hoorde ik voor de eerste keer in de auto en ik heb de cd ondertussen ontelbare keren beluisterd (één van de voordelen van een vakantie is dat je nog meer naar muziek kan

luisteren), en bij elke luisterbeurt ben ik nog even enthousiast over deze schijf. Tom "Blues Man" Hunter wordt in zijn uitvoering van 12 eigen nummers bijgestaan door bevriende muzikanten uit Texas. Leroy Scott en Harold Andrus houden alles samen als ritmesectie, Bradford Anderson plaveit de weg met passende piano- en keyboardlicks, Glen Joseph is een fenomenale saxofonist en Paul Boone is een geweldige harmonicaspeler die alle versterking en micro's achterwege laat en puur speelt. Samen met Hunter, die gitaar speelt met een naturel om u tegen te zeggen en beschikt over een paar stembanden getekend door het leven en zijn geliefde Texas, vormen ze een bluesband die nog perfect weet wat de blues is en hoe ze te spelen. Op dit punt in de bespreking noem ik meestal een paar hoogtepunten van de cd. Maar wanneer de opnames een aaneenschakeling van hoogtepunten zijn, wordt dit al meteen een heel stuk moeilijker. Geloof mij maar gewoon op mijn woord als ik zeg dat Tom Hunter in het algemeen en deze cd in het bijzonder elke bluesliefhebber zal bekoren. Probeer eens een opname te pakken te krijgen en ik garandeer u dat u niet al te lang zal twijfelen over de aanschaf van deze cd...

Recensent: Steven Verhoeven

Info: Expressions Of A Blues Man / The Music Factory-Great Recordings / ?

Website: www.great-recordings.com / **E-mail:** music@great-recordings.com

TOP

